

Første Viceformand (Sjøgæbro):
 Exemplarer af Lovforslaget ville blive omdelte.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af: Forslag til
 Lov om Undersøgelse af Ulykkestil-
 fælde paa Søen.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp.
 445 fg.).

Lovforslaget fattedes under Forhandling.

Hvitt: Dette Lovforslags Forhandling er jo 2den Aft af Forebyggelsen mod, at Sømanden skal drukne ude paa Søen, uden — hurde man jo tilføje — at han skal falte ihjel paa Landjorden. Dette Sidste, tror jeg nu nok, man kunde sige vilde ikke ske ved dette Lovforslags Vedtagelse; derimod tror jeg ikke, man saa sikkert vil kunne sige det overfor 1ste Aft. Der er sagt, at dette Lovforslag er et naturligt Supplement til det andet Lovforslag. Jeg tror, man vil komme Sandheden nærmere, hvis man vil sige, at det er et Lovforslag, der bør berede Veien for det andet, hvis man ikke vil sige, at det er en anden og bedre Vej til at naae det samme Maal. Jeg vil tro, at man ved at vedtage dette Lovforslag og lade det andet ligge foreløbig vil gaa mere lige til Sagen, gribe Lyren ved Hornene, thi her er der jo Spørgsmaal, om man har en sagkyndig Undersøgelse af det virkelige Tilfælde; man foretager Undersøgelse, om vedkommende Skude har været raadden, om Lasten har været for stor, om den har været daarligt stuuet, om der mulig har været eksploderende eller temmelig brandfarlige Stoffer ombord, om Mandskabet har været for ringe til i det givne vanskelige Tilfælde at kunne styre Skibet forsvarligt, om mulig Føreren har været uduelig eller afsødesløs, eller om mulig Lodsningen ikke har været tilstrækkelig, om mulig Fyrene og Sømærkerne ikke have været fyldestgjørende, alle disse forskellige Spørgsmaal komme ved dette Lovforslags Vedtagelse og vedkommende Institutions Istandsettelse til at underkastes en forsvarlig Drøftelse, og naar dette er fæst, giver man en Straf ikke blot af Bøder eller Fængsel, men endog saa af Bervøelse af Næringsret, som jeg tror vil kunne være saa virksom, at den vil bevirke en saadan Følelse af Ansvar og Forpligtelse hos Vedkommende, saavel Mhedere som Førere, at man kan naae det tilsigtede Maal. Jeg vil derfor tro, at det vil være en heldigere Vej at gaa, end ved at vedtage det andet Lovforslag, hvor man sætter alle Skibe under Censur, hvor man udsætter alle Skibe til en enkelt Person, Inspektøren, og hvor han har Lov til at løse eller binde, ligesom han finder for godt, og dernæst

maa man erindre, at det da kun bliver et Spørgsmaal for et Skib, om det kan slippe gennem dette Tilfyn; hvad der saa siden kan ske, har man ingen Sikkerhed for, og det vil sikkert ofte være Tilfældet, at et daarligt, usødygtigt Skib med god Førelse vil kunne komme vel over Søen, medens derimod et godt Skib med slet Førelse og under alle de andre Tilfælde, der kunne komme tilfælde, dog alligevel vil gaa under. Det erede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Wille) mente, at det andet Lovforslag om Tilfyn med usødygtige Skibe kunde sammenlignes med Straffeloven. Her have vi en Straffelov, og jeg vil tro, at denne Lov om Skuldker vil have ligesaa betydelig Indflydelse som Straffeloven paa vore andre borgerlige Forhold; jeg vil tro, at det andet Lovforslag langt snarere kan sammenlignes med Censuren i vor absolutistiske Tid, hvor ikke Enhver havde Lov til at lade sine Tanker trykke, men var udsat for Straf, hvis han forgreb sig paa Loven. Hvad det gjaldt om, var, at Vedkommende fik Stemplet „maa trykkes“. Saaledes bliver ogsaa her Spørgsmaalet om, at Inspektøren siger: „lad fare“, saa har Skibet Lov til at seile, hvad der saa siden kan komme paa. Der er tidligere her i Thinget, nemlig under Forespørgselen fra det daværende Medlem for Aalborg Amts 2den Valgkreds (Tramp), udtalt af Benner af det andet Lovforslag, at, hvis man vedtog dette Lovforslag først, fik man temmelig sikkert ikke det andet. Jeg tror, det er ganske betegnende for Stillingen, thi de erede Benner af det andet Forslag erkjende sikkert, at vedtager man dette Lovforslag, vil det vise sig, at det er langt mere fyldestgjørende end det andet Lovforslag til at naae Maalet. Man hørte dengang en besindig og fornuftig Røst fra det erede Medlem for Bisborg Amts 2den Valgkreds (Klein). Dette erede Medlem udtalte da, at man skulde ingenlunde gaa den Vej, at vedtage først Lovforslaget om Tilfyn med usødygtige Skibe, men derimod først vedtage dette; thi hvad det gjaldt om her, var ikke at stille sig isoleret overfor andre Lande, navnlig Nabolandene, men hvor der er Tale om Søfartsforhold gjaldt det netop om, ikke at stille sig isoleret, men være i Overensstemmelse med Lovgivningen i Nabolandene. Det erede Medlem udtalte, at det var et stort Gode, hvis man kunde opnaa en ensartet Søfartslovgivning for hele Verden. Det troede det erede Medlem nu ikke kunde naas, men det vilde have stor Betydning, om denne Søfartslovgivning kunde være ensartet for en saa stor Del som mulig af vore omgivende Lande, og i det Hele for de Lande, Danmark stod i Forbindelse med, og navnlig, fremhævede det erede Medlem, vilde det være af stor Betydning at være i Overensstemmelse med Sverrig og Norge. Det erede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds havde dengang udtalt, at vi skulde kun gaa vor egen sjæve Vej,